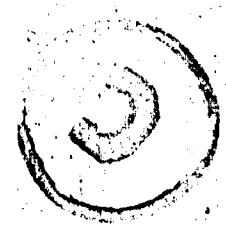

ထွက်ပြန်

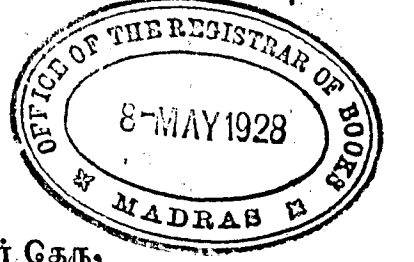
Vol. No. 4 26 Jan 1928

3L
တပ်မတော်
N28-1.4
188987

கலாநிலயம்

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்
வாரப் பத்திரிகை.

வருஷ சந்தா
இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—
No. 11, வேள்ளாளர் தெரு,
புரையாக்கம், சென்னை.

Vol 1.]

1928ஆ ஜனவரிமீ 26உ

[No. 4.]

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.		பக்கம்.
1. செய்யும் கருமமும் செயல் வகையும்.	61	5. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும்	
2. காந்திமதி (A novel)		T. P. மீனாட்சிசுந்தரன் M. A. B. L.	72
T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L.	63	6. அகப்பொருள் வரலாறு	
3. கம்பராமாயணம்		K. இராமரத்னம் ஐயர். B. A.	75
T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L.	65	7. பொதுஜனக் கல்வி	
4. தமிழ்ப்பாடம்.	69	S. V. இராமமூர்த்தி I. C. S.	76
		8. வர்த்தமானம்	79

க ல ா ந ி ல ய ம்.

செய்யும் கருமமும் செயல் வகையும்.

III

தொழில்முறை இராஜ்யத்திரம் முதலியன கல்வியும் அல்ல, அறிவும் அல்ல; இம்மண்ணிலுந் கியன்ற சில சாதனங்களே அவை. தத்துவ சாஸ்திரங்களும் மற்றச் சாஸ்திரங்களின் தத்துவங்களும் அறிவு ஆகும்; ஆனால் கல்வியோ இவை இல்லை. வாழ்க்கையின் நோக்கம் இன்பமாயின், பிறர்க்கு ஈவதால் அவின்பம் வருமெயல்லாது நமக்கெனக் கொள்வதால் ஒருநாளும் வராது. அவ்வாறு, தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கே நமதுடைமையெலாம் உரிமைப்படுத்தி வாழவேண்டும் எனும் எண்ணம் பிறப்பதற்கு உலகிலுள்ள அனைத்துயிரும் பொருளும் யாவும் ஒன்றே என்ற அறிவு ஆதாரமாயிருக்கும். ஆனால் இவ்வறிவு எவ்வளவு தான் நூல்களின் மூலமாயும் பிறர்வாய்க் கேட்டும் ஒருவனுக்கு எட்டியிருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற மனமானது (பெற்ற அறிவுபாழாகாமல் பெருகவேண்டுமாயின்) முன்னரே தகுந்தபடி பண்படுத்தும் தொழிலைக் காவியம் சங்கீதம் சிற்பம் சித்திரம் போன்ற கலைகளின் பழக்கமே செய்யவல்லது. பொருள்கள் இன்னனிதம் இருக்கும் என்று சொல்லக் கேட்டு ஒரு குருடன் அவைகளின் தன்மைகளை அறிந்ததாகப் பாவிக்கலானாலும் உண்மையில் ஒருபோதும் உணரான். அவ்விதமே கல்வி இல்லாதவனுக்கு அறிவு எட்டின காலத்திலும் உணர்ச்சி பிறக்காது. ஆகையாற்றான் கல்வியுடைய

வரையே கண்ணுடையவர் என்று வள்ளுவர் கூறினார். பொருள்கள் இருக்கின்றனவென்று தெரிந்தும் அதைக் காண்பதற்குக் கண்கள் வேண்டுவது அவசியம் ஆவதுபோல், எனக்கும் உனக்கும் எவ்வித பேதமும் இல்லையென்பதும் அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பதும் பொய்ச் சூழ்ச்சிகளால் ஒரு போதும் பயனடைய முடியாதென்பதும் இவை போன்ற விஷயங்களைத் தெரிந்தும் உணர்வதற்குக் கல்வியின் பயிற்சி இன்றியமையாது. ஆகையினால் அளவிலே என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் உணர்ந்தவர்சிலர். உணராதாற்கு இது தெரிந்ததால் என்ன பயன்!

ஆகையால், சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்கிறோம், சிலவற்றை அறிந்துகொள்கிறோம், தெரிந்தனவும் அறிந்தனவும் உணருமாறு சிலவற்றைக் கற்றுக் கொள்கின்றோம். இம்மூவகைக்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்ற நூல்களை முறையே, தெரிவு நூல்களென்றும், அறிவு நூல்களென்றும், கல்வி நூல்களென்றும், இந்த நூல்களைப் படிப்பதற்கு இன்றியமையாத பாஷை நூல்களை (Language) கருவி நூல்களென்றும், நான்கு விதமாய்ப் பிரிக்கலாம்:—

1. தெரிவுநூல்கள்:— தொழில் வர்த்தக முறைகள், எந்திரச்சாதனங்கள், நீதிநூல்கள், சட்டங்கள், சுகாதாரவிதிகள், அரசியல் முதலியன. மெய்வாழ்க்கை யின்னதென்று அறிந்துணர்ந்து அதன் படி வாழ்கின்றவர்களுக்கு வெளியிலிருந்து இடை

யூதர்கள் ரோது காக்குத் தன்மையில் உதவியாயிருப்பவை இவை. மெய்யிலாப் பொய்வாழ்க்கை வாழ்கின்றவர்களுக்கு இவைகளே பெருந் துன்பத்திற்கு அடிகோலி வைக்கும்.

2. அறிவுதூல்கள்:—வேதசாஸ்திரங்கள், சரித் திரசாஸ்திரங்கள், இரஸாயனம், கணிதம், சடம், உயிர்ப்பொருள் ஆகிய இவைகளின் கொள்கைகளைப் போதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் முதலியன. பலவிதமான பிரமாணங்களைக் கொண்டு சராசரப் பொருள்கள் யாவும், சலன உஷண மின்சார வெளிச்ச சப்த ஸ்கந்த சக்திகள் யாவும் ஆகியும் அந்தத்திலும் ஒன்றே என்று காட்டும் தன்மையில் இவை அறிவு தூல்கள் ஆகும். மெய்வாழ்க்கை இன்னதென்று உணர்ந்து அதன்வழி வாழ்கின்றவர்களுக்கு இந்திரியங்களால் இடையூறு நேராமல் காப்பதற்கு உதவியாய் இருப்பது இவ்வறிவு. அவ்வித உணர்ச்சி யில்லாதவர்க்கு இந்த அறிவு பயன்படாததோடு வீண் வாத்தத்திற்குக் காரணமாயும், பிறப்பொருளை அபகரிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்ச்சியாய் அமைந்தும் துன்பத்திற்கே இருப்பிடமாவது திண்ணம்.

3. கல்விதூல்கள்:—காவியம் (Poetry), சங்கீதம், சிற்பம், சித்திரம், நடனம் முதலிய துண்கலைகள். இவைதாம் மெய்வாழ்க்கை இன்னதென்று உணர்ச்சி செய்பவை. மெய்வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்னும் எண்ணம் யாவர்க்கும் இயற்கை. அந்த இயற்கை கெடாத வண்ணம் மனதைத் தருந்த நிலையில் வைத்திருப்பது இத்துண்கலைகளுக்கு உரிய தொழில். இவ்விதத்தை யுணர்ச்சியின்படி வாழ்கின்ற வாழ்வு, நோய் வறுமை பதை முதலியவைகளால் இடையூறடையாமல் வளர்வதற்கு முதற் சொன்ன தெரிவு தூல்களும், ஐயம் பயம் அல்லது காமக்குரோதாதிகளால் சிதைவுண்ணாமல் பின் சொன்ன அறிவுதூல்களும் பக்க பலமா யிருக்குமென்றும் முன்னால்காட்டினோம்.

4. கருவிதூல்கள்:—ஒரு பாஷையை எழுதவும் படிக்கவும் வன்மையுடன் பேசவும், எழுதிய தூல்களின் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் பயன்படுகின்ற தூல்கள் இவை. தெரிவதும் அறிவதும் இயற்கை உணர்வும், ஒருவனுக்குப் பாஷைப் பயிற்சி சிறிதாயில்லாத காலத்திலும்கூட அமையலாம். பாஷைப் பழக்கம் இருந்தால் எழுத்து மூலமாய் எல்லா தூல்களும் கிடைக்கும் இக்காலத்தில் முன்சொன்ன மூவகையும் எளிதில் அடைவதற்கு இயல்வது ஒன்றே இதனால் கண்ட பயன். பாஷைப் பயிற்சியே அறிவென்றும் கல்வியென்றும் பொது ஜனங்களால் கொண்டாடப்படுகின்றபடியால் அது அல்லவென்று எடுத்துக் காட்டவேண்டி நேர்ந்தது. மூக்குக்கண்ணாடிபோல் தூற்றினைப் படிப்பதற்கு ஒரு கருவிமாதிரியே பாஷைப்பயிற்சி யாகும். இல்லையெனில், கண்ணாடியொன்று மூக்கின்மேல்

ஏறிபுடன் எல்லாரும் கல்விமான்களும் அறிவாளிகளும் ஆகியிருக்கிறார்கள்!—ஆம், அப்படியும் சில பேர்!

நாம் இங்குக் கூறிவரும் விஷயம் தெளிவுபெறும் பொருட்டு தூல்களை இந்நான்கு வகையாய்ப் பிரித்துக் காட்டியபோதிலும் பழக்கத்தில் அவை ஒன்றற்கொன்று மிகவும் நெருங்கிக் கலந்து நிலவுகின்றன. இவ்விதப்பிரிவுகளும் அவ்வந்தப் பிரிவினிலமைந்த தூல்களின் தன்மையும் தொழிலும் யாதெனத் தெளிந்தபின்பே பொதுஜனங்கள் தூல்களைப் படிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பது எம்கருத்தல்ல. ஆனால், பொதுஜனங்களின் பேரைச் சொல்லிச் சொல்லி அவர்கள் பொருட்டு நன்மை பல பற்பலவிதங்களில் தேடிவைக்கமுயல்கின்ற தலைவர்கள் இப்பாருபாட்டின் உண்மையை ஆராய்ந்து அதற்கேற்பச் சீர்திருத்த முறைகள் செய்ய நினைப்பாராயின் எண்ணியகருமம் ஒருசிறிது கைகூடவேரினும் நேரலாம் என்னும் ஆசையால் சுதியம்சினும்.

நடைபெறும் முறைகள் திருத்தவேண்டுமென்று படுகின்ற பாடெல்லாம், கண்கண்ட இம்மையிலும் கருத்தறிந்த மறுமையிலும் யாவரும் அதனதற்குரிய பயன் எய்துவதற்காகவே யன்றே! அப்பயன்தான் இன்பநிலை என்பதும் அவ்வின்பம் விளைகின்ற இடமும் நம்மனமே என்பதும் யாவரும் எங்கும் ஏற்கின்ற விஷயம். ஆதலால், கல்விகொண்டு நம் மனதைச் செப்பணிதாது அயற்பொருளால் இன்பம் தேடிவைக்க முயல்வது உழுவதன்முன் வித்திட்ட வேளாண்மைக்கு நிகராகும். அவ்வாறிருக்கக் காவியம் சங்கீதம் போன்ற கலைப்பயிற்சிகளைப் பொழுதுபோக்கிற்கு உரியனவென்று விட்டுவிட்டு மற்றவைகளை காரியங்களென்று பாராட்டுவோர் கருத்தை என்னென்று சொல்வது. வேறு எந்த எந்த முறைகளை, அரசியலிலும், தொழில் வர்த்தக எந்திரச் சாதனங்களிலும், சட்ட அதிகார நிர்வாகங்களிலும், தீண்டாமை விவாகவிதிகள் போன்ற பழக்கவழக்கங்களிலும், கல்விநைப்பற்றிய கொள்கைகளிலும் நாம் தேர்ந்துகொண்டு கையாண்டால் நன்மைபெறவோம் என்று நினைக்கின்றோமோ அம் முறைகளே அபல்களாகிய வெகுதூரமாக யிருந்தும் பொதுஜனங்களுக்கு இன்பவாழ்க்கையும் தருமநிலையும் எவ்வளவு தூரம் சாதித்து வைத்திருக்கின்றன என்பதைச் சிறிது சிந்தித்துப் பார்ப்பார் சிலரேனும் இருப்பாராயின், கலைக்கு ஒரு காலம் மீண்டு மிவ்வுலகில் பிறக்குமென்று எண்ண இடமில்லாமற் போகாது. காவியம் நாடகம் அலங்காரம் தர்க்கம் விபாகரணம் மீமாம்சம் தர்மவேத சாஸ்திரங்கள், என்டதே நம் நாட்டு மாணவர்கள் முற்காலத்தில் அறிந்த வரிசையாதலால், கலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது பழைய முறையை மீண்டும் அனுசரிப்பதாகுமே யல்லாது புதிபதென்றெண்ண இடமில்லை.

[ஸ்ரீமான் S. V. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இந்நாள் நடைபெறும் விஷயங்களின் வளர்த்தோற்றத்தை விலக்கி அதனதன் மெய்ப்பொருள் காண்கின்ற பேரறிவுடையவர். ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றியும் பொது ஜனங்களுக்குக் கல்வி யளிப்பதென்றால் மனப்பயிற்சியே அதன் நோக்கமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கொண்ட கருத்தே எமது கருத்தாயும் அமைய நேர்வதால், அவர் சில தினங்களுக்குமுன் தஞ்சையிற் செய்த இந்தப் பிரசுசத்தை இப்பத்திரிகையில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துளோம். — ஆசிரியர்.]

கலாநிலயம்

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்
வாரப் பத்திரிகை.

வருஷ சந்தா
இந்தியா, பர்மா, ஸீலான் ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 0 0
காரியாலயம்:—
No. 11, வெள்ளாளர் தெரு,
புரையாக்கம், சேன்னை.

Vol 1.] 1928ஆம் ஜனவரிமீ 26 [No. 4.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.		பக்கம்.
1. செய்யும் கருமமும் செயல் வகையும்.	61	5. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும்	
2. சாந்திமதி (A novel)		T. P. மீனாட்சிசுந்தரன் M. A. B. L.	72
T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L.	63	6. அகப்பொருள் வரலாறு	
3. கம்பராமாயணம்		K. இராமரத்தம் ஐயர். B. A.	75
T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L.	65	7. பொதுஜனக் கல்வி	
4. தமிழ்ப்பாடம்.	69	S. V. இராமமூர்த்தி I. C. S.	76
		8. வர்த்தமானம்	79

கலாநிலயம்.

செய்யும் கருமமும் செயல் வகையும்.

III

தொழில்முறை இராஜ்யத்திரம் முதலியன கல்வியும் அல்ல, அறிவும் அல்ல; இம்மண்ணிலுந் கியன்ற சில சாதனங்களை அவை. தத்துவ சாஸ்திரங்களும் மற்றச் சாஸ்திரங்களின் தத்துவங்களும் அறிவு ஆகும்; ஆனால் கல்வியோ இவை இல்லை. வாழ்க்கையின் நோக்கம் இன்பமாயின், பிறர்க்கு ஈவதால் அவ்வின்பம் வருமேயல்லாது நமக்கெனக் கொள்வதால் ஒருநாளும் வராது. அவ்வாறு, தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கே நமதுடைமையெல்லாம் உரிமைப்படுத்தி வாழவேண்டும் எனும் எண்ணம் பிறப்பதற்கு உலகிலுள்ள அனைத்தாயிரும் பொருளும் யாவும் ஒன்றே என்ற அறிவு ஆதாரமாயிருக்கும். ஆனால் இவ்வறிவு எவ்வளவு தான் தூல்களின் மூலமாயும் பிறர்வாய்க் கேட்டும் ஒருவனுக்கு எட்டியிருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற மனமானது (பெற்ற அறிவுபாழாகாமல் பெருகவேண்டுமாயின்) முன்னரே தகுந்தபடி பண்பட்டு இருந்தல்வேண்டும். இவ்விதம்மனத்தைப் பண்படுத்தும் தொழிலைக் காவியம் சங்கீதம் சிற்பம் சித்திரம் போன்ற கலைகளின் பழக்கமே செய்யவல்லது. பொருள்கள் இன்னவிதம் இருக்கும் என்று சொல்லக் கேட்டு ஒரு குருடன் அவைகளின் தன்மைகளை அறிந்ததாகப் பாவிக்கலாமானும் உண்மையில் ஒருபோதும் உணரான். அவ்விதமே கல்வி இல்லாதவனுக்கு அறிவு எட்டின காலத்திலும் உணர்ச்சி பிறக்காது. ஆகையாற்றான் கல்வியுடைய

வரையே கண்ணுடையவர் என்று வள்ளுவர் கூறினார். பொருள்கள் இருக்கின்றனவென்று தெரிந்தும் அதைக் காண்பதற்குக் கண்கள் வேண்டுவது அவசியம் ஆவதுபோல், எனக்கும் உனக்கும் எவ்வித பேதமும் இல்லையென்பதும் அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பதும் பொய்ச் சூழ்ச்சிகளால் ஒரு போதும் பயனடைய முடியாதென்பதும் இவை போன்ற விஷயங்களைத் தெரிந்தும் உணர்வதற்குக் கல்வியின் பயிற்சி இன்றியமையாதது. ஆசைக்கோர் அளவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் உணர்ந்தவர்களில் உணராததற்கு இது தெரிந்ததால் என்ன பயன்!

ஆகையால், சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்கிறோம், சிலவற்றை அறிந்துகொள்கிறோம், தெரிந்தனவும் அறிந்தனவும் உணருமாறு சிலவற்றைக் கற்றுக் கொள்கின்றோம். இம்மூவகைக்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்றதூல்களை முறையே, தெரிவு தூல்களென்றும், அறிவு தூல்களென்றும், கல்வி தூல்களென்றும், இந்த தூல்களைப் படிப்பதற்கு இன்றியமையாத பாஷை தூல்களை (Language) கருவி தூல்களென்றும், நான்கு விதமாய்ப் பிரிக்கலாம்:—

1. தெரிவுதூல்கள்:—தொழில் வர்த்தக முறைகள், எந்திரச்சாதனங்கள், நீதிதூல்கள், சட்டங்கள், சுகாதாரவிதிகள், அரசியல் முதலியன. மெய்வாழ்க்கை யின்னதென்று அறிந்துணர்ந்து அதன் படி வாழ்கின்றவர்களுக்கு வெளியிலிருந்து இடை

யூறுகள் நேரது காக்குந் தன்மையில் உதவியாயிருப்பவை இவை. மெய்யிலாப் பொய்வாழ்க்கை வாழ்கின்றவர்களுக்கு இவைகளே பெருந் துன்பத்திற்கு அடிகோலி வைக்கும்.

2. அறிவுநூல்கள்:—வேதசாஸ்திரங்கள், சரித் திரசாஸ்திரங்கள், இராஸாயனம், கணிதம், சடம், உயிர்ப்பொருள் ஆகிய இவைகளின் கொள்கைகளைப் போதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் முதலியன. பலவிதமான பிரமாணங்களைக் கொண்டு சராசரப் பொருள்கள் யாவும், சலன உஷ்ண மின்சார வெளிச்ச சப்த ஸ்காந்த சக்திகள் யாவும் ஆகியனும் அந்தத்திலும் ஒன்றே என்று காட்டும் தன்மையில் இவை அறிவு நூல்கள் ஆகும். மெய்வாழ்க்கை இன்னதென்று உணர்ந்து அதன்வழி வாழ்கின்றவர்களுக்கு இந்தியங்களுல் இடையூறு நேராமல் காப்பதற்கு உதவியாய் இருப்பது இவ்வறிவு. அவ்வித உணர்ச்சி யில்லாதவர்க்கு இந்த அறிவு பயன்படாததோடு வீண் வாதத்திற்குக் காரணமாயும், பிறப்பொருளை அபகரிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்ச்சியாய் அமைந்தும் துன்பத்திற்கே இருப்பிடமாவது தின்னம்.

3. கல்விநூல்கள்:—காவியம் (Poetry), சங்கீதம், சிற்பம், சித்திரம், நடனம் முதலிய நுண்கலைகள். இவைதாம் மெய்வாழ்க்கை இன்னதென்று உணரச் செய்வவை. மெய்வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்னும் எண்ணம் யாவர்க்கும் இயற்கை. அந்த இயற்கை கெடாத வண்ணம் மனதைத் தகுந்த நிலையில் வைத்திருப்பது இந்துண்கலைகளுக்கு உரிய தொழில். இவ்வியற்கை யுணர்ச்சியின்படி வாழ்கின்ற வாழ்வு, நேய் வறமை பகை முதலியவைகளால் இடையூறடையாமல் வளர்வதற்கு முதற் சொன்ன தெரிவு நூல்களும், ஐயம் பயம் அல்லது காமக்ருதாதிகளால் சிதைவுண்ணாமல் பின் சொன்ன அறிவுநூல்களும் பக்க பலமா யிருக்குமென்றும் முன்னால்காட்டினோம்.

4. கருவிநூல்கள்:—ஒரு பாஷையை எழுதவும் படிக்கவும் வன்மையுடன் பேசவும், எழுதிய நூல்களின் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் பயன்படுகின்ற நூல்கள் இவை. தெரிவதும் அறிவதும் இயற்கை உணர்வும், ஒருவனுக்குப் பாஷைப் பயிற்சி சிறிதுமில்லாத காலத்திலும்கூட அமையலாம். பாஷைப் பழக்கம் இருந்தால் எழுத்து மூலமாய் எல்லா நூல்களும் கிடைக்கும் இக்காலத்தில் முன்சொன்ன மூவகையும் எளிதில் அடைவதற்கு இயல்வது ஒன்றே இதனால் கண்ட பயன். பாஷைப் பயிற்சியே அறிவென்றும் கல்வியென்றும் பொது ஜனங்களால் கொண்டாடப்படுகின்றபடியால் அது அல்லவென்று எடுத்துக் காட்டவேண்டி நேர்ந்தது. மூக்குக்கண்ணாடிபோல் நூற்களைப் படிப்பதற்கு ஒரு கருவிமாதிரியே பாஷைப்பயிற்சி யாகும். இல்லையெனில், கண்ணாடியொன்று மூக்கின்மேல்

ஏறியவுடன் எல்லாரும் கல்விமான்களும் அறிவாளிகளும் ஆகிவிடுகின்றார்கள்!—ஆம், அப்படியும் சில பேர்!

நாம் இங்குக் கூறிவரும் விஷயம் தெளிவுபெறும் பொருட்டு நூல்களை இந்நான்கு வகையாய்ப் பிரித்துக் காட்டியபோதிலும் பழக்கத்தில் அவை ஒன்றற்கொன்று மிகவும் நெருங்கிக் கலந்து நிலவுகின்றன. இவ்விதப்பிரிவுகளும் அவ்வந்தப் பிரிவினிலமைந்த நூல்களின் தன்மையும் தொழிலும் யாதெனத் தெளிந்தபின்பே பொதுஜனங்கள் நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பது எம் கருத்தல்ல. ஆனால், பொதுஜனங்களின் பேரைச் சொல்லிச் சொல்லி அவர்கள் பொருட்டு நன்மை பல பற்பலவிதங்களில் தேடிவைக்கமுடிகின்ற தலைவர்கள் இப்பாகுபாட்டின் உண்மையை ஆராய்ந்து அதற்கேற்பச் சீர்திருத்த முறைகள் செய்ய நினைப்பாராயின் எண்ணியதற்கும் ஒருசிறிது கைகூடவேரினும் நேரலாம் என்னும் ஆசையால் சுதியம்சினோம்.

நடைபெறும் முறைகள் திருத்தவேண்டுமென்று படுகின்ற பாடெல்லாம், கண்கண்ட இம்மையிலும் கருத்தறிந்த மறமையிலும் யாவரும் அதனதற்குரிய பயன் எய்துவதற்காகவே யன்றோ! அப்பயன்தான் இன்பநிலை என்பதும் அவ்வின்பம் விளைகின்ற இடமும் நம்மனமே என்பதும் யாவரும் எங்கும் ஏற்கின்ற விஷயம். ஆதலால், கல்விகொண்டு நம் மனதைச்செப்பனிடாது அயற்பொருளால் இன்பம் தேடிவைக்க முயல்வது உழுவதன்முன் வித்திட்ட வேளாண்மைக்கு நிகராகும். அவ்வாறிருக்கக் காவியம் சங்கீதம் போன்ற கலைப்பயிற்சிகளைப் பொழுதுபோக்கிற்கு உரியனவென்று விட்டுவிட்டு மற்றவைகளே காரியங்களென்று பாராட்டுவோர் கருத்தை என்னென்று சொல்வது. வேறு எந்த எந்த முறைகளை, அரசியலிலும், தொழில் வர்த்தக எந்திரச் சாதனங்களிலும், சட்ட அதிகார நிர்வாகங்களிலும், திண்டாமை விவாகவிதிகள் போன்ற பழக்கவழக்கங்களிலும், கல்விபயப்பற்றிய கொள்கைகளிலும் நாம் தேர்ந்துகொண்டு கையாண்டால் நன்மைபெறவோம் என்று நினைக்கின்றோமோ அம் முறைகளே அபலாபுகளில் வெகுதாலமா யிருக்கும் பொதுஜனங்களுக்கு இன்பவாழ்க்கையும் தருமநிலையும் எவ்வளவு தூரம் சாதித்து வைத்திருக்கின்றன என்பதைச் சிறிது சித்தித்துப் பார்ப்பார் சிலரேனும் இருப்பாராயின், கலைக்கு ஒரு காலம் மீண்டு மிவ்வுலகில் பிறங்குமென்று எண்ண இடமில்லாமற் போகாது. காவியம் நாடகம் அலங்காரம் தர்க்கம் வியாகரணம் மீமாம்சம் தர்மவேத சாஸ்திரங்கள், என்பதே நம் நாட்டு மாணவர்கள் முற்காலத்தில் அறிந்த வரிசையாதலால், கலைகளுக்கு முத்திடம் கொடுப்பது பழைப முறையை மீண்டும் அனுசரிப்பதாகுமே யல்லாது புதிதென்றெண்ண இடமில்லை.

[ஸ்ரீமான் S. V. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இந்நாள் நடைபெறும் விஷயங்களின் எவ்விதோற்றத்தை விலக்கி அதனதன் மெய்ப்பொருள் காண்கின்ற போற்றிவுடையவர். ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றியும் பொது ஜனங்களுக்குக் கல்வி யளிப்பதென்றால் மனப்பயிற்சியே அதன் கோக்கமா யிருக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கொண்ட கருத்தே எமது கருத்தாயும் அமைய நேர்வதால், அவர் சில தினங்களுக்குமுன் தஞ்சையிற் செய்த இந்தப் பிரசுரத்தை இப்பத்திரிகையில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துனோம். — ஆசிரியர்.]

காந்தி மதி என்னும் காந்தாரநாட்டுக் கட்டழகி.

T. N. சேஷாசலம். B. A. B. L.

(44-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

3. ஏணிப்பண்ணை

வீடுவந்த கலாநாதனே தன் மாமனுவார் கருணாகர் குறித்தோரும் வரையிலும் செயலின்றித் தாழ்ந்திருக்க முடியாதவனாய், ஆடையாபாணதிகள் அணியத் தலைப்பட்டான். ஊருடன் ஒத்து வாழ்பவனானாலும் பகைபாராட்டுவோருக்கு சிலருள் என்பதைச் சித்தித்துச் சங்கிலிக் கவசமொன்று உட்புறம் இட்டபின்னே அங்கியும் உத்தரீயமும் தரிக்கலாயினான். அரைவானொன்றும் அவ்வங்கியில் மறைந்து கிடந்தது. தலைப்பாகையி னுட்புறம் கூட இருப்புத்தகடு வேய்ந்ததாயிற்று. இன்ன தன்மையதான கோலங்கொண்டு வெளிக்கிளம்பி வரும்போது அவனைப் பார்த்தால் வழிச்சண்டை வாங்குபவன் லல்லாயினும், சண்டையோ இவனைத் தேடிவருமானால் அதற்குப் பின்னிடுவதும் செய்யான் என்பது அவனது முக்கருதியால் நன்கு புலப்படும்.

பல நாட்களாய்த் தன் காதலிக்கென்று போற்றி வைத்திருந்த ஒரு அழகிய கையுறையும் இப்பொழுது அவன் எடுத்துக்கொண்டனான். அது இருதயவடிவமான மாகதக்கல் புதைத்திருந்ததோர் மோதிரம். அம் மோதிரம் வைக்கப் பெற்றிருந்த பட்டுப்பெட்டியின்மீது, “பிணிக்ரு மருத்துபிறம் னணியழை, தன்மேலுக்குத் தானே மருந்து” என்னும் மந்திரம் தங்க எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இக் குறட்பாவின் கருத்தை முன்னியவனுக்கிற் கலாநாதன் திரும்பும்போது கீழ்க்கும்க் கோக்கினான். சுக்கிரன்கூட உதயமாகவில்லை. இதற்குள் காந்தியின் மனையெய்தி என்ன செய்வது? அவன் பல கணியைச்சுற்றிப் பல இளைஞர் வந்து விளைந்து கொண்டிருப்பவரென்பது அவனுக்குத் தெரியும். தானும்போய்ச் சேர்ந்தால் கலகம் ஏதேனும் விளைவது தின்னம். ஆகையால், “தந்தையே என்சார்பிருக்க நானேன் முற்பட்ட வேண்டும். அங்குவந்து சூழ்ந்திருக்கும் வாலிபர்களைல்லாம் அகன்றபின்னரே நான் சேர்வது நலம்.” என மனதில் நிச்சயித்துக் கலாநாதன் எப்பக்கம் சென்று பொழுதைப் போக்கலாமென எண்ணுகையில், “விரைத்தேக வேண்டிய நீ தாழ்ந்து நிற்றின்றனையே.” என உரப்பிய குரலொன்று அவன் காதிற் பட்டது.

“இங்கு யார் இஃகியம்புவது?” என்று கலாநாதன் திருக்கிட்டுக் கேட்டான்.

“இயம்புவது யாராயினுமென். நின்மனத்தினும் முடுகிக் காந்தியினிட மோடுவாய். மறுவார்த்தை பேசாது ஒடு, ஒடு!” என்றக்குரல் எதிரொலித்தது.

“தெய்வமோ, பேயோ, காதலி நிமித்தம் கூறிய வன் மொழியை மறுக்கேன்,” எனக் கலாநாதன் விரைந்து சென்றான்.

விரைத்தவன் அவ்வீதியுள் பாதிதூரம்சுழியாமுன்னம் ஆட்களிருவர் மறைவிடம்விட்டு அவன்முன் பாய்ந்து வழியை மறித்தனர். “நாய்களா அகலப்போங்கள்,” என்று நம்கம்மியன் தள்ளுமனையில் அவர் தம் வாட்களை உருவினர். உடனே கலாநாதன் தன் மேலங்கியைக் கழற்றிக் கேடகம்போல் இடக்கையிற் சுற்றிக்கொண்டு வலக்கையால் அரைவாளை வாங்குவதற்குள் அவ்விருவோரு மவனை யிருபக்கத்திலும் ஒருங்கே யெதிர்த்தனர்.

கலாநாதன் வெகு எளிதில் இடப்பக்கம் வந்தவனைக் காலத்தடிக்கீழ்விழ்த்தி மற்றவனை வலக்கை வாளால் குத்திவிட்டு முன்னிலும் பதினமடங்கு வேகமாய் ஒடிக்கருணாகர் மனைக்கெதிரில் வந்துசேர, அங்கு, அவன் எந்தப் பலகணிவழியாய்க் காந்திமதியைக் காண்பதற்கிருந்தானோ அதனருகே சிலர் சேர்ந்து சிறுசூரலில் பேசிக்கொண்டிருக்கக் கண்டான். அவர்களுள் ஒருவன் வந்த கலாநாதனைத் தன்னைச்சேர்ந்த ஆள்களுள் ஒருவன் என்றெண்ணி யவனிடம் போய்க் “கண்ணா, கம்மியனை அணுகாது தடுக்க நீ அனுப்பிய ஆட்கள் இந்நேரம் அக்காரியத்தைச் சரிவரச் செய்திருப்பார்களல்லவோ?” என்று வினவினான். இதுகேட்ட கலாநாதன், “அட கயவா, என் கையகப்பட்டனை, செத்தாய், நின் குலதெய்வத்தைக் கும்பிட்டுக்கொள்,” என்று தன்கத்தியை ஒங்கிவீச, அவனும் அவ்வடிபையைத் தன்கையின் மீது தாங்கிக் காயமுண்டு தரையில் விழுந்தான். அச்சமயத்தில், பல ஆட்கள் கூடிக்காந்திமதி படுத்திருந்த பலகணியின்மேல் ஏணியொன்றைச் சார்த்திப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதும் அவ்வேணியின் மீது வாலிபன் ஒருவன் விரைவுடன் ஏறிச்செல்வதும் கலாநாதனது கண்களிற் பட்டன. அக்கணமே கலாநாதன் குதித்தோடி ஏணியை ஆளோடும் மண்ணிற்சாய்ந்து அதன் மீதிருந்த வாலிபனைத் தன் கால்களாலழுத்திக்கொண்டு ஏனையவருடன் தனிப்போர் புரிந்தான். எந்தத்தெய்வம் இருந்தோ சங்கிலிக்கவசம் அணிந்துவரும் முன்புத்தியை யவனுக்குத் தந்திருந்தது. இல்லையெனில் அவன் ஆயுறும் நம்கதையும் இத்துடன் முடிவடைந்திருக்கும். இதற்குள் போராவம் பாலிஎழும் புரணைவீதி வாசிகள் உலக்கை பாரை கொடுவான்போன்ற கைக்கெட்டிய ஆயுதங்களைப்பற்றிக்கொண்டபுறப்பட்டனர். கலாநாதன் தனியாயிருந்தபோதே ஒன்றும் செய்ய இயலாத அந்தக் கலக்காரர் அவனுக்கு உதவியும் வருவதைக் கண்டதும் காயம்பட்டோரை இழுத்துக்கொண்டு ஒடிவிட, நம் வீரன் வந்தவரைப் பார்த்து, “அத்துஷ்டர்களைத் தூர்த்திப் பிடியுங்கள். எல்லோரும் ஒடித் தப்பிவிட இயலாது. பலர் என்னையால் பெற்ற புண்ணைச்சுமந்து செல்கிறார்கள். அடிச்சுவடு பற்றுங்கள்” என்று கூவினான். அவர்களும் கலைத்தோடுவோரைப் பின்பற்றி முடுகினர். இந்நேரம் வரையிற் கலாநாதன் காலால் அழுத்தியிருந்த ஏணிக்கு அடியில் அகப்பட்டோர் துடித்துக்கொண்டிருந்த வாலிபனின் நினைவே அவனுக்கில்லை. ஆதலால் அவன் ஏணியைவிட்டு அடிபெயர்க்கும் சமயத்தில் தரையில் ஏதோ ஒன்று ஊர்வதைக்கண்டு, “ஓகோ, உன்னைமறந்தேன். ஒடினவர்களும் உன்னை ஈடுவைத்து விட்டே போயிருக்கிறார்கள்”, என்று சொல்லிக்கொண்டே கீழேகிடந்தவனிருந்த விடத்தைத் தேடும்போது கருணாகர், வீட்டின் கதவைத் திறந்து வாயிலண்டை தோன்றினார். தோன்றி, “ஏ, கலாநாதா, என்னவது; மணத்தை கருகிவந்தாலும் கடும்போரே கருமமா..... வெகு அழகு!” என்றனர்.

“ஐய, தும்மனைப்புறம் கன்வர்கூடிக் கொள்ளையிட வல்லவோ முயன்றனர். நான் வந்து மறித்தேன். ஊரார்சேர அப்பாதகர் ஒடியும் விட்டனர். ஆயினும்

அக்கள்வர்தலைவன் இதோ கிடக்கின்றான். அவனுக்கு இத்தருணம் கிடைக்கப்போவது கபாலமோகும்.” என்று கலாநாதன் கூறிச் சொன்னதைச் செய்து முடிக்கப் புகையைக் கருணாகர் கீழ்க்குனிந்து நோக்க அவ்வாலிபவன் அவரது அங்கியைப் பிடித்துத் தன்னருகு இழுத்து “ஐயகோ, கருணாகர், நானும்கு எத்திங்கு மிழைக்க நினைத்திலேன். இந்தக் களிமண்தலை இருப்புக்கைப் பித்தனது பிடியிலிருந்து என்னை விடுவித்தும் செயியினதருகு சிலவார்த்தை சொல்ல இடந்தருவீராயின், உமக்கும் இக்கயவனுக்கும்கூடத் தகுந்த பிரதிபலன் கிடைக்கும்”, என்று மெல்லச் சொல்லினான். இக்குரல்கேட்ட கருணாகர் திகைப்புற்று ‘மகனே, கலாநாதா, இது இரதிபெளர்ணமி யென்னு முரிமையால் விளேந்த விளையாட்டேயன்றி வேறன்று. இவன் எத்திங்குமிழைக்கத் துணிந்தவனல்லன். நீ சற்றுக் காலவாய் வெளிப்புறமே இரு” என்று சாற்றி அந்த வாலிபனை ஏனையினடியினின்று விடுவித்துத் தன்னகத்து எழைத்தேகிக் கதவைத் தாழ்கோலிட்டுக் கொண்டார்.

நடந்த கலகத்தைப்பற்றித் தன் மாமனாவார் கொண்ட கருத்தும், பின் அவர்செய்த செய்கையும் கலாநாதனுக்கு அளவற்ற வியப்பைத் தந்தன. “விளையாட்டாமே! நல்ல விளையாட்டு! ஏணிப்பண்ணை யொன்றுயான் இதுகாறும் கண்டிலன். கன்னியின் பள்ளியுள்ளும் புகுந்திருப்பாராயின் அதுவும் அமளிவிளையாட்டென்பாரோ கருணாகர்! அதையேனுத் தடுத்தேனே. ஆகாயவாணிதான் என்னை இவ்விடம் விரையத் தாண்டினன் போலும். இதற்காக நான்சுந்தராவல்லியின் திருச்சன்னிதியில் என்னைக் கத்தி நீளம் கொழுந்துவிட்டொரியுமட்டும் கற்பூரம் நாளை யே கொளுத்துவதாகத் தாயே இதோ பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்” என்று பத்தியின் அளவுகூடக் கத்தியின் நீளத்தையே காட்டுவது போன்றதாகிப் பலவாராய்க் கலாநாதன் தனக்குள் சொல்லுவருகையில், இராக் கொள்ளைக்காரர்களைத் தொடர்ந்து சென்ற நகரவாசிகள் திரும்பிவந்து, “எல்லாம் வீணாயிற்று; எங்கெங்கோ பதுங்கி மறைந்து விட்டனர் அப்பாதகர். ஒருவனை மாத்திரம் விடாது தூத்திலேனும், கடைசியில் அவனும் மடத்தின் வாயிலப்போய்ச் சேர்ந்தான். நாங்கள் போய்ப் பிடிப்பதற்குள் அந்த மடத்தைச் சேர்ந்த துறவி ஒருவர் அவனை உள்ளே விட்டுக் கதவை யடைத்துக் கொண்டார்,” என்று கூறினர்.

கூடிய நகர வாசிகளுள் இருந்தவன் தனஞ்சயன் என்பவனொருவன். இவன் அரசு இனத்திற்கு அங்கி பாகை முதலிய உடைகள் தைக்கும் தையல் தொழிலோன். வேண்டிய செல்வம் சேர்த்துள்ளாததால் ஊரார் மதிப்பை மிகவும் பெற்றவன். அவன் கீழே குனிந்து தன் காலில் திண்டிய ஏதோவொன்றை எடுத்துச் சோதித்த வண்ணமாய், “இக்கலகத்திற்குக் காரண மாயினோர் யாவரென எண்ணுகின்றீர்?” என வினவ எல்லோரும், “ஏன், பெருங்குன்றத்துக் குறவர்களாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும்,” என அதுமானித்தனர். அப்பொழுது தனஞ்சயன் கீழிருந் தெடுத்துச் சோதித்துக் கொண்டிருந்த பொருளைக் காட்டி, “இதைப் பாருங்கள், போரில் அற்ற கையொன்று இது. இந்தக் கைத் துண்டு எத்தனை மிருதுவா யிருக்கின்றது” பெருங்குன்றக் காட்டாளிகளின் கை மரப்பட்டை போல்லவோ இருக்கும். இதன் விரலில் இருக்கும் மோதிரத்தையும் பாருங்கள், பிறகு உங்கள் கருத்தின் முடிவைச் சொல்லுங்கள்,” எனப் பிரசங்கம் செய்கின்ற பாவனையாய்ச் சில பேசினான். துணிப்புண்ட அக்கையை வாங்கி ஒருவன்மாற்றி யொருன் முன்னும்

பின்னும் நெருடிப் பார்த்து அது அரண்மனையைச் சேர்ந்த பிரபுக்களுள் ஒருவனது கையாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும் எனும் முடிவிற்கு வந்தனர். எனவே மறுநாட்காலையில் ஒருங்குகூடி அரசனிடம் சென்று “பிரபுக்கள் வரம்புகூடாது அடிக்கடி யிழைக்கும் இத்தகைய அநியாயத்தை இனிச் சகியோம்,” என்று முறையிட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென ஒரு தீர்மானமும் செய்து கொண்டனர். இதன்பின் இருவரிருவராய் மூவர் மூவராய்ச் சேர்ந்து பேசிக்கொண்டே போய் அவரவர் வீட்டையடையலாயினர்.

வெளிப்புறம் கிளம்பிய ஆரவாரம் அடங்குவதற்குக் காத்திருந்த கருணாகர் இப்பொழுது கதவைத் திறந்தனர். கலாநாதனும் உடனே உட்புகுந்து, “நான்சிறை கொண்ட அச்சிறுவன் எங்கே?” என வினவினான். அதற்குக் கருணாகர் “அவனுக்குச் சிறை முளைத்து விட்டது, பறந்து விட்டான்,” என எளிதில் பதில் உரைத்தார். இதைக்கேட்கச் சினமும் திகைப்பும் மேலிட்டுநின்ற கலாநாதனை நோக்கி அவர், “கலாநாதா, அவனை மறந்து நின்களிய இரதியாலே இனி நீனைப் பாய். உயிரேயாய் மானநிலை காத்த நீ அவனது காத்தற்கு உரியவனுகின்றனை, வா!” என்றழைத்தனர்.

“கத்தியும் உறைபுள் போட்டுக் குருதி நீக்கக் கையை யும் கழுமாலா காந்தியைக் காண்பது!” என்றான் கலாநாதன்.

“மகனே, வா வா. வலியதொரு வான் கையிலும் அக்கொடியோரின் இரத்தம் உன் விரலிலுமாகப் பார்த்து வீரனின் துணைநலம் இன்னதென்பதை இப்பொழுதா கிலும் அப்பேதை உய்த்துணாட்டும். முன் அவன் மொழிந்தபடி கலப்பையும் கொழுவும் நீ செய்திருந்தால் தன்கதி இந்நாள் என்ன வென்பதை எடுத்துக்கேள். மனத்திடத்துடன் வா,” என்றவனை அழைத்துக் கொண்டு கருணாகர் காந்திமதியின் அறையிடம் சென்றனர்.

(6) ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயண வசனம்.

பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தகுந்த தமிழ் வித்துவான்களால் பார்வையிடப்பட்டு
பிழையறப் பரிசோதித்துப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

இப்பதிப்பின் விசேஷம்

தமிழிற் கம்பர் முதலிய மகாகவிகள் இராமாயணத்தை இப்பற்றி யிருந்தபோதிலும், செய்யுள் நடை யை அறிந்து படித்து ஆனந்திக்கிறவர்கள் வெகு கொஞ்சமாயிருக்கிறபடியால் ஸ்திரீகளும், சிறுவர்களுங்கூட எளிதில் தெரிந்துகொள்ளப்படியாகத் தெளிவான எளிய நடையில் வசனரூபமாய் இவ்வால்மீகி ராமாயணம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பதிப்பு இதன் ஆங்கிலத்தின் கௌரவத்திற்கும் மகிமைக்கும் தக்கவாறு கனமான உயர்ந்த காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தில் நன்றாய்ப் பரிசோதித்து, வெகுபொருள் செலவிட்டு, சிரத்தையுடன் மிகச்சிறப்பாய் அச்சிட்டு அழகாய்ப் பதிண்டு செய்திருக்கிறது.

பாலகாண்டம்	244 பக்கம்	
அயோத்தியாகாண்டம்	501 ”	6 காண்டம்
ஆரணியகாண்டம்	254 ”	
கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	226 ”	
சுந்தரகாண்டம்	260 ”	
புத்தகாண்டம்	702 ”	சு. 15
சுந்தரகாண்டம் தனியே		

கே. மஹாதேவன், புல்தக வியாபாரம்,
1, ராமசாமிபிள்ளை தெரு, வேப்பேரி, சென்னை.

வேண்டியவாறு மாற்றிக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். ஆனால், பொதுஜனப் பாமரர்கள், தமது வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு கல்வி முறை எவ்விதம் மாறவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய பகுத்தறிவு பெற்றவராய் இதுவரையில் காணவில்லை. கல்வி நடமாடும் சிறப்புடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் அடைந்த அக்கல்வியை ஒரு பழத்திற்குச் சமானமாகக் கருதினால், எழுத்துக் கூட்டவும் பெருக்கல் வாய்ப்பாடும் கற்பதோடு முடிபுகின்ற ஆரம்பக்கல்வியைப்பெற்றவர்கள் அடைந்தது அதன்மேல் தோல்மாத்திரமே யாகும். தோலுக்குள் இருப்பதே பழமல்லாது தோலையே பழமென்று நினைக்கப்பட்டது.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் (Primary schools) பொது ஜனங்களுடைய மனது உழுது பண்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் விதைவிதைத்து வளர்ப்பதொன்றுமில்லையே. எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொண்டபின் பொதுஜனங்கள் பழத்தைத் தின்பதற்கு எப்படியாவது ஆசைப்படுவாரென்றும், அப்படி அவர் ஆசைப்படுகின்ற பழமும் நல்லதாயிருக்குமென்றும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை இருப்பது சகஜம். ஆனால், குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைத்ததும் அவை தித்துப்புப் பண்டங்களைத் தின்பதே வேலையாய் இருப்பது நமக்கெல்லாம் தெரியுமே. ஆகையால் தின்பதற்குச் சக்திமாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது. அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி சரியான உணவும் பல்விற்குப் பயிற்சியும் நாம் தேடிவைப்பதும் வேண்டும். ஐரோப்பாவிலுள்ள பொது ஜனங்களுக்கு எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக்கொடுத்த பிறகு வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் மூலமாயும், அவர்களுக்கேற்ற சலபமான புத்தகங்களிலிருந்தும், புத்திக்கு உணவு தேடிக்கொள்ளும்படி விடப்பட்டிருக்கின்றனர். வியாபாரவகையில் வெளிவருகின்ற பத்திரிகைகளோ வர்த்தமானங்களை விட்கவருவதாக ஏமாற்றி விளம்பர மூலமாய் வேறுபண்டங்களை விற்றுமுதல் செய்யத்தான் பெரும்பான்மை இருக்கின்றன. புல்தகம் எத்தனை இருந்தாலென்ன! படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையிறந்தால் அல்லவோ அவை பயன்படும். படிக்கத்தெரிந்தவர் கவனமொன்றும் செலுத்தாமல் சலபமாய் எதைவாசிக்க முடியுமோ அதைத்தான் வாசிக்கப் பார்ப்பர். குழந்தைகள் மிட்டாய்க்கு அலைவதுபோல் அவர் வீண்வம்பிற்கும் வெறும் நாவலுக்குமே அலைவராகின்றனர். ஐரோப்பிய பொது ஜனங்கள் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டதால் பெற்ற அறிவு அவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்திருக்கின்றதோ அவ்வளவு தீமையும் செய்திருக்கின்றது. அவர்கள் படித்த பள்ளிக்கூடம் எதுவும் மெய் அறிவு பெறுவதற்கான வழியைப் போதித்ததில்லை. மனப்பயிற்சி ஆதாரமான கலைப்பழக்கத்தான் (culture) இந்தவழி வகுத்து வைக்கும். ஐரோப்பிய ஜனங்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களானாலும், அவர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத இந்திய மாதரைவிட மனப்பான்மையில் தாழ்த்தவர்களென்று சொல்வதுண்டு.

ஏனெனில், இந்திய மாந்தர்களுக்குள்ள மனப்பயிற்சியும் கலைப்பழக்கமும் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாய் வந்ததாயிற்றே. ஆகையாற்றான், இக்காலப் பள்ளிக்கூடங்கள்கூட அந்தத் தன்மையைப் பெரிதும் பாதிக்க முடியவில்லை. கிராமாந்தரத்திலுள்ள வொருவன் நாலெழுத்து எழுதக் கற்றதும் மனுக்களும் வண்ணப்பமும் எழுத ஆரம்பித்துக் கல்லாத தன் தகப்பினையே அல்கழியமாய்க் கருதுபவன் ஆகின்றான். கத்தி யொன்றைக் கையிலே தித் தன் தந்தைமூன் சுழற்றிவரும் குழைந்தைக்கும் இவனுக்கும் என்னபேதம். இதனால் தீமையே யல்லாது நன்மையிலே. இப்படியிருக்க நாமோ, ஆரம்பக் கல்வியைக் கட்டாயமாகி அத்தனைபேரையும் படிக்க வைக்கவேண்டுமெனும் பெருந்தாகம் உடையவராயிருக்கின்றோம். பொதுஜனங்களுக்குத் தகுந்ததாய் அமைந்து நன்மைதரல்ல கல்வியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பணமாவது பொறுமையாவது யோசனையாவது நம்மிடத்தில் இல்லையே. கல்வி கல்வி என்று வாயிலக்காய் கத்திவிடுவது வெகுசலபம். ஆகையாற்றான் நாமெல்லாம் கல்விக்கூக்குரல் இட்ட வண்ணமா யிருக்கின்றோம்.

பார்க்கப் போனால், எழுதப் படிக்கக் கற்ற வெறும் கல்வியால் யாருக்கும் ஒரு பயனுமில்லை யென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அது பொது ஜனங்களின் மன

திலே ஒருவிதத் தினவு உண்டாக்கி விடுகின்றது. இந்தத் தினவிற்கு மருந்தாய்த் தகுந்த கைலத்தைப் பூசிக் கொள்வார்கள் என்ற கிச்சயம் இல்லையே. கையிலக்கப் பட்ட அழுக்குக் கந்தையைக் கொண்டு தேய்த்துக் கொள்ளத்தான் சாதாரணமாக நேரிடும். ஒருகிலத்தை உழுதபின் அது எப்படியாவது கிடக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டால் நல்லபயிர் விளைவதோ, அல்லது கள்ளியும் எருக்கும் களையாய் அடர்வதோ நேர்ந்திடும்! உழுத பின் நிலத்தைப் போக்கிலேபோக விட்டுவிடுவதைப் பார்க்கிலும் உழுது இருப்பதே நலம். அச்சுள்கிராம் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்னால் இவ்வுலகில் மிகச் சிறந்த தேசங்கள் இருந்திருந்தன. இப்பொழுது ஐரோப்பாவில் பெருமை வாய்ந்தநாடுகள் எல்லாம், ஆரம்பக்கல்வி பரவுவதற்கு முன்பேயும் பெருமை யுடையனவாகத்தான் விளங்கின. ஆகையால் எல்லாருக்கும் எழுதப் படிக்கத் தெரியவேண்டுமென்பது ஒரு தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமில்லை. அதுவரையில் போதவும் போதாது. நாட்டினது பெருமை வளர்வதற்கு அமைந்த முறையின் ஒரு பாகமே இவ்வாரம்பக்கல்வி. அம் முறையை முற்றிலும் முடித்துவைக்காமற் போனால் இதனால் ஒரு பயனுமில்லை.

ஆயின் எம் பொதுஜனங்களின் கல்வியைப்பற்றி நாம் கையாளவேண்டிய தெப்படி என்று பார்ப்போம்.

படிப் பொன்றினாலேயே எல்லாம் முடிந்துவிடாது. அதன் முறையும் நோக்கமும் போதிக்கப் படுகின்றவர்களுடைய தன்மையைப் பொருத்தியது. இந்தியப்பொது ஜனங்களுக்குச் சில குணங்கள் சிறப்பாகவுள்ளன. வான் முறைச் சரித்திரமும் அவர்களுக்கு ஒன்று உண்டு. ஊற்றிற்குத் தொண்ணூறுபேர் கிராமங்களிலே பயிற்சிக்கொழிச் செய்து வாழ்பவர், மற்றப் பத்துபேரும் பட்டினங்களில் கைத்தொழில் செய்து பிழைப்பவர். பின்னாள் பிரயோஜனப்படக் கூடிய அறிவு விஷயங்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் போதிக்கவேண்டும். கிராமவாசிகள் தமது வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அளவு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் அதிகம் இல்லை. அது கஷ்டமாகவும் இருக்காது. பிள்ளைகளும் தமக்குப் படிக்கவில்லை என்று வெறுக்கமாட்டார். இடசாஸ்திரமும் (Physics), சரீர சாஸ்திரமும் (physiology), சீதோஷ்ண நிலைமைச் சாஸ்திரமும் (Meteorology), வானசாஸ்திரமும் (Astronomy) முதலிய சாஸ்திரங்களைச் சிறிது சிறிது சேர்த்து ஒரு புத்தகம் எழுதலாம். இது சாதாரண விஷயங்களை அறிவதற்குத் தகுந்த புல்தகமாய்க் கிராமவாசிகளுக்கு அமையும். அவர்களுக்கு வேண்டிய தெல்லாம் அவ்வளவுதான். ஆனால், அதனோடுகூட மனப்பயிற்சிக்கு ஆதாரமான புத்தகம் ஒன்றும் சேர்த்துக் கொள்வோம். இந்தியப் பிள்ளைகள் இத்தேசத்திற்குரிய காலதேசவர்த்தமானங்களுக்குப் பொருத்தி வளரவேண்டியவராயிருக்கின்றனர். ஆதலால், ஆங்கிலப் பிள்ளைகளின் பழக்க ஒழுக்கங்களையும் வாழ்க்கை நோக்கங்களையும் இந்தியப் பிள்ளைகள் கற்றுக் கொள்வதால் பயனில்லை. வேறு வேறு தேசத்தவர்க்கு வேறு வேறு வழக்கங்களும் நோக்கங்களும் அமைந்திருப்பது இயற்கையே. அவ்வந்த தேசத்தார் ஆசையோடு பின்பற்றுகின்ற நோக்கங்கள் வெவ்வேறு மக்களென்றும் செய்கையென்றும் உருத்திரண்டு காண்கின்றன. இந்தியர் கருத்தமைப்பும் இந்தியவாழ்க்கையின் ஒழுக்கமும், இந்தியநாகரிகம் நடக்குமாறும் ஒவ்வொரு இந்தியப் பையனிடமும் தோன்றும் படி செய்யவேண்டும். இவைகளைப் பெரிதும் இந்து மதத்திலும், இந்தியக் காவியங்களிலும் இந்துதேச சரித்திரத்திலும் காணலாம். இந்தியப் பொதுஜனங்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டியவை இவைதாம். உலகவாழ்க்கையில் இந்நாடு மேற்கொண்ட கொள்கை எதுவென்றும், யுகம்யுகமாய் எதுசெய்ய முயன்று வருகின்றது இந்நாடு என்றும் கற்பிக்கவல்ல கலைப்பயிற்சிப் புத்தகம் ஒன்று இந்திய பொதுஜனங்கள் பள்ளியில் படிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது. இத்தகைய பயிற்சியானது காலதேச வர்த்தமானங்களைத் தொடர்விடாமல் எத்தப்பின்னாயும் கலைத்துவிடாது. அவைகளுக்கிடையிலே ஒருபாகமாயமாந்து அவன் மதிப்பை உயர்த்தியே வைக்கும். கல்விமுறைகளில் விஷய அறிவும் மனப்பயிற்சியும்

3L
2011/02/20
N-19

188987.

அடங்கி இருக்கின்றன. எழுதவும் படிக்கவும் எண்ணவும் மாத்திரம் தெரிந்துகொள்வதால் வரும் அறிவோ வெருகிறது. மனப்பயிற்சியோ அதனால் சிறிதேனுமில்லை. எழுத்தறிவும், விஷய அறிவிற்கு ஏற்ற ஒரு புத்தகமும், மனப்பயிற்சி தாவல்ல புத்தகமொன்றும், இவைமூன்றில் எதுவொன்றும் பொதுஜனக் கல்விமுறையில் இல்லாது தீராது. அவைகள்தாம் பொதுஜனங்களின் மனோபாவ வாழ்க்கைக்குக் கல்வியும் வீடும் போன்றன. கல்லைவிட வீடுதான் முக்கியமாவதுபோல விஷய அறிவைவிட மனத்தேர்ச்சி முக்கியமானது. தேர்ந்த மனத்தவர்களே நல்லுணர்ச்சியும் பகுத்தறிவும் உடையவராயிருப்பர். மனத்தேர்ச்சி என்பதன் இலக்கணம் என்னவென்று எண்ணக்கேட்டால், சரீரம், புத்தி, ஆன்மா இவை மூன்றும் மனிதனிலே முரணின்றி லயம்பெற அமைவது தான் மனத்தேர்ச்சி (culture) என்று கூறுவேன். இந்தியஜனங்கள்தமபோதனையின் சார்பாகக் கற்றகல்வியின் பயனாக இந்த லயம் (harmony) பெற்றிருக்கின்றனர். ஐரோப்பிய பாமரர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்குமானவு விஷய அறிவு நம்நாட்டுப் பொதுஜனங்களுக்கு இல்லை என்றாலும் இவர்கள் அவர்களேவிட மனத்தேர்ச்சி அதிகமாக அடைந்திருக்கின்றனர். அவ்விதமே, ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த இந்தப் புதிய விஷய அறிவை நம்நாட்டு ஆடவர் பெற்றதும் இவர் மாதர்களைவிட அதிகமாகக் கற்றவர்கள் ஆகலாம்; ஆனால், அயல் நாட்டுச் சம்பந்தத்தால் பெரும்பான்மை கல்விக்கிடக்காத மனத்தேர்ச்சி உடையவர் நம் மாதர்கள். ஆகலால் அவர்களுக்கிருக்கின்ற நேர்நிலையும் சமபுத்தியும் ஆடவர்களுக்கு இல்லை. அகன்ற இடந்தந்து மனத்தேர்ச்சியை இந்தியாவில் முக்கியமாய்ப் பாராட்டவேண்டியது அவசியம். வாழாநாட்களில் பயன் தாக்கூடிய அறிவு அவர்களது தேசத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் இணங்கியதாகவே இருக்கும். மனத்தேர்ச்சியைத் திகழவைத்து விஷய அறிவைக்கூடச் சேர்த்தால் இவ்விதமும் அந்தத் தேர்ச்சிக்குள் ஒருபாகமாய் அமைவதாகி அதன் தன்மையைத்தானும் பெறத் தேடுவதாகின்றது.

அறிவிற்கும் மனத்தேர்ச்சிக்கும் வழியில்லாது படிக்க மாத்திரம் தெரிந்துகொள்வது பயன்றதோடமையாமல் ஆபத்திற்கும் இடமானதென்று இங்கு எடுத்துக் காட்டி ஸ்தாபித்தேன். அப்படியிருக்கப் பொதுஜனப் பிரதான ஆட்சிக்கு (democracy) எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருப்பது இன்றியமையாத ஒரு ஆதாரமென்று பலர் சொல்லக் கேட்கின்றோம். எழுதப்படிக்கக் கற்பிப்பது வழிப்பாட்டைகளும் இருப்பப்பாறைகளும் போடுவதற்குச் சமானம். நகரங்களிலிருப்போர் கிராமங்களுக்குள் புருந்து தங்கள் சாக்குக்களை விலையாக்குவதற்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். சிற்சிலசமயங்களில் கிராமவாசிகளில் சாமர்த்தியசாலிகளான சிலருக்கூடப் பட்டினம் போய்ச்சேர அவைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பட்டினங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் போக்குவரவு ஏற்படுவது இருவருக்கும் நல்லதெயானாலும், பொதுவாக அதனால் கிராமவாசிகளைவிடப் பட்டினத்தவர்க்குத்தான் பயன் அதிகம். இருப்பப்பாறை வண்டிகளால் குடியானவனைப்பார்க்கிலும் வியாபாரிகளுக்குத்தான் பிரயோஜனம் அதிகம் அல்லவா?

[இப்படித்தான் எழுதப்படிக்கத் தெரிவதால் உண்டாகின்ற நன்மையும் ஆகும். பொதுஜனப்பிரதான ஆட்சியில், பொதுத்தேர்தல்களும் (elections), வோட்டுபோடுவதும் (Voting) வெகுமுக்கியமான அங்கங்கள். இந்தத்தேர்தல் சரிவா நிறைவேற்றவேண்டுமெனில் மக்களே வருக்கும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருப்பது அவசியம் என்றால்—யாருக்கு அவசியம்?]

எழுதப்படிக்கக் கற்பிக்கின்ற ஆரம்பக் கல்வியும் இருப்புப் பாறை போடுவதும் ஒரேமாதிரி என்றேன். இரண்டினாலும் கிராமத்தில் வசிக்கின்ற குடியானவர்களைவிட நகரவாசிகளுக்குத் தான் பயன் அதிகம். இந்த ஆரம்பக் கல்வியால் வோட்டுப் போடுகின்றவர்களைப் பார்க்கிலும் அதை அபேகிப்பிக்கின்றவர்கள்தாம் (Candidates) அதிக லாபம் அடைகின்றனர். அபேகிகள், தனது அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் வோட்டுக் கொடுக்கின்றவர்களான பெருஜனத் தொகுதிக்குள் புருந்து வதற்காகத், தான் சொல்வதை எல்லோரும் படிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்.

வோட்டுப்பெட்டி எந்திரத்தை நடத்த ஆரம்பக்கல்வி அத்தியாவசியம் ஆதலால்தான் வோட்டுப் பிரசாரம் செய்து தாம் சொல்வதை எல்லாரும் கேட்கவேண்டும் என்று தேடித்திரிகின்றவர்களே, அதைக் கேட்பதற்கு இருப்பவர்களை விட, வெகு ஆர்வத்தோடு ஆரம்பக் கல்வியின் பிரயோஜனத்தை விளம்பரம்செய்து வருகின்றனர். பொதுஜனங்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வி மாத்திரம் இருப்பது பொதுஜனப் பிரதான ஆட்சியை ஆட்டிவைக்கின்றவர்களான தலைவர்களுக்கு வேண்டியவரையிப்போதும். பொதுஜனங்களுக்கேயோ அதுபோதாது.

விஷயப்போக்கு இவ்வாறாக, ஆரம்பக்கல்வியை ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்று மாத்திரம் நாடித்திரிவதினால் நாட்டிற்கு ஏதேனும் பயனுண்டாருமா? இந்தக் கேள்வியை ஆராயவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். ஏனெனில், நம்மிற்பலர், தாமும் தன்மையும் பார்த்துக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்வதன்முன்னே, கையெழுத்துப் போட்டும் வந்தகடித்ததை படிக்கவும் கடைக்கணக்குப் பார்க்கவும் தெரிந்துகொள்வதை ஆரம்பக்கல்வியின் அளவென்று அளவிட்டு, அதைப் பரவச்செய்ய அவசரப்படுகின்றோம். இவ்விந்திய நாடு தேக்கிக்கிடக்கும் ஒரு குட்டையைப்போல் மது எண்ணத்தில் தோன்றுகின்றது. இந்தக் குட்டையைக் கலக்கு கலக்கென்று கலக்கி விட்டால் எப்படியாவது அது ஒருவாறு தெளிந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையோடு முயன்று கலக்கப் பார்க்கின்றோம். இருக்கும் நிலையிலேயே அசைவற்று இருந்து விடுவதோ அல்லது நிலமாறிப் போய்க்கொண்டே இருப்பதோ, எது தகுந்ததென்று தீர்மானம்செய்வது சலபமல்ல. மதவிசாரணைகளெல்லாம் இந்தச் சந்தேகத்திற்கு இன்னும் முடிவாகாணவில்லை. வாழ்களில் நடக்கும் வழியெல்லாம், பிறப்பு இறப்பு என்னும் மாறுபடும் போக்கெல்லாம், நன்மைக்கும் தீமைக்குமுள்ள தீராத போரெல்லாம்—இவையெல்லாம் கடந்தொழிந்து முத்தி என்னும் ஒருமாராத பெருநிலையே தேடுகின்ற தன்மையார உமையென்றோம். நிலையுடைமை யல்லாது நிர்வாணம் என்பது என்ன! கலைந்தசையா நிலைந்தன்மை யுடையதென்ற எண்ணத்தால் விண்ணாலும் விரும்பப்படுகின்றது. பேரின்பம், பேரமுழு பேருண்மை பெரு நன்மை என்னும் இவைகளை நாம் சென்றடைய முயல்கின்றோம். இவையெல்லாம் நிறைமாறுதா நிலைநின்ற தன்மையன. தன்னிலையில் நிற்கின்ற காலத்தில்தான் இவ்வுலகையும் நாம் அறிதல் கூடும். பரமாணுக்களும் அவ்வனு விற்குள் இருக்கும் அணுவும் திரண்டு நின்ற நிலைதான் உருவுபெற்ற பொருளென்று ஆகின்றது. வாழ்க்கையின் பயன் விட்டுவிட்டுப்போகின்ற உலகத்தின்போக்கினால் அடைவதில்லை. நிலையெயாதுநிறைகின்ற நலங்களை வாழ்வின்பயன். இப்படியிருக்க, நிலையமாற்று நின்றுவுடன் எப்படியேனும் அதை அலைத்தலைத்து வேறொரு நிலைமாற வேண்டுமென்றோம். அந்தநிலை அடைந்தபின் அதையும் விட்டுவிட்டுவேறொன்று நோண்டுகின்ற அலைகின்றவக ளாகவே எந்நாளும் இருக்கின்றோம். எனின், வாழ்நாளின் முடிவென்ன? நாகரிகம் நாடுகின்ற நோக்கமெது? அசையாத நிலப்பெற்று அமர்வதா, அல்லது தலைதடுமாறி நிலையெயர்ந்து அங்குமிங்கும் அசைந்து கொண்டே இருப்பதொன்று? ஆரம்பக்கல்வி இந்த அசைவைத் துண்டும். அந்த அசைவு சமரசன்னிலை யொன்றிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கலாம், அல்லது சேர்க்காமலும் போகலாம். சேர்த்தாலும் சேர்க்காமற் போனாலும் எப்படியானாலும் சரி, இருக்கின்ற நிலையிலே இருக்கப் பட்டது என்பது கருத்தாயின், ஆரம்பக்கல்வி அம் மட்டிலே கூட ஏற்றுக் கொள்ளத்தகுந்தது. ஆனால், சமநிலையிருப்பது அசைந்துகொண்டே யிருப்பதை விட நல்லதென்று கருதுவோமாயின், ஆரம்பக் கல்வி அம்மாட்டோடு நிலைமால், மனத்தேர்ச்சியால் வரும் சமரச சிந்தைக்கு ஒரு கருவியாக மாத்திரம் கொள்ளப்படும். கூடியவரையில் தேகசுகமும் பொருட்செல்வமும் விஷய அறிவும் உடையவனோ, அதிமேதாவியாயிருந்தும் திருட்டுத்தனமும் குட்டரோகமும் உடையவனோ, எவன் பெரியவன்? உயர்ந்தவோர் பகவியைஎய்துவதற்கு ஆதாரமாயிருப்பதெது? இவ்வாறும் சர்க்கவோ அல்லது பிரங்கிக் குண்டோ! இந்தக்கேள்வி இன்னும் சரியான முடிவிற்குவரவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

வர்த்தமானம்.

ஸிஸிமா கமிஷன் விசாரணை:—இந்தியாதேசத்தில் ஸிஸிமா படக்காட்சி இருக்கின்ற நிலைமையைப்பற்றி இந்திய கவர்ன்மெண்டார் நியமித்த ஒரு கமிஷன் விசாரணை செய்து வருகின்றது. பொழுது போக்கிற்காக ஸிஸிமாச் சாலைகள் அதிக அவசியமென்று அக் கமிஷனின்முன் பலர் தம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து வருகின்றனர். ஆனால் மேல்நாட்டிலிருந்து வருகின்ற படங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து நம்நாட்டு இனோரூர் பலர் கெட்டபழக்கம் அடைகின்றார்கள் என்றும், இங்குக் காட்டுகின்ற படங்களைத் தகுந்த அதிகாரிகள் முன்னதாகப் பரிசோதித்துப் பின்னாகனின் மனதைக் கெடுக்காத படங்களுக்கே அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகின்றது. இவைதவிர, மேல்நாட்டுக் கதைகளைக் காட்டும் படங்களைவிட இந்து தேச புராண சரித்திர சம்பந்தமான படங்களைக் காட்டுவது பயன் உடையதென்றும் பொதுஜனங்கள் இத்தகைய படங்களைப் பார்ப்பதற்குப் பெரிதும் விரும்புகின்றார்கள் என்றும், அதுவல்லாமல் படங்கள் இந்தியாவிலேயே அதிகமாய்ச் செய்யப்பட்டால் அதனால் படம் செய்கின்ற தொழிலொன்று இந்நாட்டில் வளர்ந்து பண லாபம் தருவதாகுமென்றும், சிலர் கமிஷனுக்கு முன்னால் வாக்குமூலம் கொடுத்துள்ளார்.

மில்.மேயோவின் தாய் இந்தியா:—இந்தப் புத்தகத்தை வெறுக்காதவர் இல்லை. சென்னை Y. M. C. A. விற்கு ஜனரல் ஸெகரட்டரியாயிருக்கும் Mr. D. F. மக் லெலாண்ட் (D. F. McClelland) உள்பட ஆறுபேர் அமெரிக்கர், மில். மேயோவின் புத்தகத்தைக் கண்டித்தும், தம் கண்டனத்திற்கு ஆதாரமாக, மகாத்மகாந்திரவீர்திராநாட்டாகோர் மிஸஸ் கவிஸ்ஸ், இந்திய நாஷனல் கிரிஸ்டியன் கவுன்ஸிலின் நிர்வாக சபையார் முதலானவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்தெழுதி ஒரு சிறுபுத்தகம் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். உலகத்திலே உள்ள நன்மைகளை விட்டுத் தீமைகளையே கொண்டாடி அதனைத் திருத்த வருகின்றேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு மில். மேயோவின் மாதிரி விவகரிப்பவர் கதியெல்லாம் இவ்வாறுதான் முடியும். இந்த விஷயத்தில் அமெரிக்கர், மில்.மேயோவின் கருத்திற்கு உடன்படாது அவனைத் திராஸ்கரிப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மேற் சொன்னவாறு இந்தியாவில் வசித்துவருகின்ற அமெரிக்கர்களில் சிலர் கண்டிப்பது ஒருபுறமிருக்க அமெரிக்காவிலுள்ள டீயூபார்ச் என்னும் நகரத்திலேயே மில்.மேயோ பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தபோது அவருக்கு முன்னாலேயே அவன் எழுதின புத்தகத்தைத் தீவைத்துச் சனங்கள் கொளுத்திக்கொண்டு இருந்ததாகவும் தெரிய வருகின்றது.

யுனைட் இந்தியா லைப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனி, லிமிடெட்.

(2)

ஹெட் ஆபீஸ் : சென்னை]

[1906-ஹுத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

பாலிஸிஹோஸ்டர்களுடைய ட்ராவ்ட்

பண்ட் சுமார் ரூபா 25 லக்ஷம்.

சேர்மன்:—Sir. M. Ct. முத்தய்ய சேட்டியார்.

நிர்ப்பயமானது, பேருதவிசேய்வது:—வட்டிக்கு விட்டிருக்கும் தொகையாவும் பத்திரமாயிருப்பதும், பாலிஸிஹோஸ்டர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அன்போடு ஒழுங்காகச்செய்து தருவதும் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனிக்கு உள்ள சில முக்கிய அங்கங்கள்.

யுனைட் இந்தியா கம்பனி சென்னையில் இருப்பது. ஆனால் அதன் கீர்த்தி இந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ளது. உயிர் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனிகளில் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனியானது, “மிருத்த பலமானதென்றும் பழுதற்றதென்றும் ஒழுங்காகவும் மட்டுதிட்டக் கவனத்தோடும் நடத்தப்படுவது” என்றும், இந்த விஷயங்களைச் சீர்தூக்கி அறியவல்ல பேரறிஞர் வேறுமகாணத்தைச் சேர்ந்தவர் கருதுகின்றார்.

காலதாமதம் செய்யாமல் சேரவேண்டியதை அவரவர்களுக்குச் செலுத்திவிடுவது: காரியங்களை மிக்ககவனத்தோடு நிர்வாகம் செய்வது. தாராளமாயும் ரியாயமாயும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற பாலிஸி ரிபர்தனைகள்: மிதமான பிரீமிய கட்டணம்: தகுந்த போனஸ்: இவைகளும் இவைபோன்ற வசிகரமான மற்ற குணங்களும் யுனைட் இந்தியா கம்பனியை ஒருவிதத்திலும் குறைவில்லை என்று ஜனங்கள் கொண்டாடத் தக்க ஒரு உயிர் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனியாகச் செய்து வைத்து இருக்கின்றன.

முக்கியமாக தென் இந்திய ஜனங்களுக்கு உபயோகம் ஆகும்பொருட்டு ஏற்படுத்தியிருப்பது தென்னிந்தியா முழுவதிலும் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனி ஒன்றுதான் என்று சொல்லலாம். மிக்க ஒழுங்காகவும் அனுதாபத்தோடும் இங்கே தன் வேலையைச் செய்து வரவேண்டுமென்று இந்தக் கம்பனி எப்பொழுதும் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றது.

இதைப்பற்றி முழுவதும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவோர்க்குக் கேட்டவுடனே யாவும் தெரியப்படுத்துவோம்.

தபால் பெட்டி 281,
10, மக்ளீன் தெரு, சென்னை.

ஸ்டார் அண்டு கம்பனி
மாணேஜர்கள்.

(1) இண்டஸ்டிரியல் & புருடன்ஷியல் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்.

ஸ்தாபனம்]

தலைமை ஆபீஸ் : பம்பாய்.

[1913]

நன்கு மதிக்கப்பெற்று விருத்தியடையும்

இந்திய லைப் ஆபீஸ்.

போர்டு ஆப் டைரக்டர்கள்.

Sir. லல்லுபாய் ஸமால்தாஸ் K. T. C. I. E. Sir. சிமன்லால் H. ஸெதால் வாட் K. C. I. E. (சேர்மன்)

Sir. ஹன்குமர் சந்தா ஸரூப் சந்தா K. T. மோடிஸால் C. ஸேதால்வாட், அட்வகேட் பம்பாய்.

வேல்ஜி லக்ஷ்மி B. A. L. L. B.

லால்ஜி நாராயண்ஜி J. B. மில் சொந்தக்காரர்.

கம்பெனியின் முதல் இரண்டு சேர்மன்களும், காலஞ்சென்ற ஸர், பிரோவிலிஷா எம். மேத்தா M. A. L. L. D. K. C. I. E. யும் காலஞ்சென்ற ஸப்ரஜி புரோச்சா K. T. யும்

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்

ரூ. 2,21,592.

வருவிக்கப்பட்ட மூலதனம்

ரூ. 16,25,000.

1. பறி முதல் செய்யப்படாத இயற்கையாகவுள்ள உரிமைகள்
2. பாலிஸிஹோல்டர்களை நேரில் கண்காணிப்பதற்காக அவர்களுக்கு இரண்டு டைரக்டர்கள் தேர்ந்தெடுத்த உரிமை.
3. குறைந்த அளவு செலவு.
4. பாத்யதைகளை உடனுக்குடன் பைசல் செய்வது.

நல்ல கமிஷனில் வேலை செய்ய, எல்லா விடங்களுக்கும் ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரங்களுக்கு எழுதவும்:—

நாராயண தாஸ் கிர்தார்தாஸ்,

உள்ளூர் மாணேஜர்,

நெ. 10 மக்ளின் தெரு, மதராஸ்.

Dr. Orison Swett Marden's World-Famous Inspirational Books

TEACH AND TRAIN YOU

(3) To discover what career you are best fitted for ; To succeed in your chosen calling ; To overcome shyness, timidity, fear, vacillation and lack of confidence ; To be healthy, happy and successful.

GETTING ON

CONTENTS:—The Precedent Breaker—No Chance—Your fortune is in yourself—A cheery disposition—How to be popular—Physical vigour and achievement—Burn your bridges behind you—Emergencies, the test of ability—Go into business for yourself—The stimulus of rebuffs—Gentleness versus Bluster—The miracle of polite persistency—Clear grit did it—System in business—The tragedy of carelessness—Put new blood into your business—A vacation as an investment—Time toasters—Diverted by salary—Mere money-making is not success.

RISING IN THE WORLD

CONTENTS:—Wanted a man—Dare—The will and the way—Uses of obstacles—One unwavering aim—Self-help—Clear grit—Rich without money—Opportunities where you are—The might of little things—Nature's little bill—Choosing a vocation—The man with an idea—Decision—The curse of Idleness.

SELF-INVESTMENT

CONTENTS:—If you can talk well—Enjoying what others own—Personality as a success asset—How to be a social success—The miracle of Tact—Ambition—Education by reading—Reading a spur to ambition—The self-improvement habit—The raising of values—Public speaking—Self-reliance.

HE CAN WHO THINKS HE CAN

CONTENTS:—He can who thinks he can—Getting aroused—Education by absorption—Freedom at any cost—What the world owes to dreamers—Responsibility develops power—An over-mastering purpose—Has your vocation your unqualified approval?—Happy, if not, why not?—Sizing up people—What has luck done for you?—Success with a flaw—Getting away from Poverty.

PEACE, POWER AND PLENTY

CONTENTS:—The power of the mind to compel the body—Poverty, a mental disability—The law of opulence—Health-building during sleep—Health through right thinking—Mental chemistry—Imagination and health—How suggestion influences health—Why grow old?—The miracle of self-confidence—Destructive suggestion—Worry, the disease of the age—Fear, the curse of the race—Self-control—Good cheer, God's medicine.

EVERY MAN A KING

CONTENTS:—Steering thought prevents life-wrecks—How mind rules the body—Thought, cause of health and disease—Killing emotions—Mastering our moods—Cheerful thinking—Negative creeds paralyse—Affirmation creates power—Thoughts radiate as influence—How thinking brings success?—Power of self-faith—Building character—Strengthening deficient faculties—The power of imagination—The coming man.

THE SECRET OF ACHIEVEMENT

CONTENTS:—Moral sunshine—"Blessed be drudgery"—Honesty, as Principle and as Policy—Habit the servant, the master—Trifles—Courage—Self-control—The School of Life—Being and Seemings—Decide—Tenacity of purpose—Purity is power.

THE MIRACLE OF RIGHT THOUGHT

CONTENTS:—The divinity of desire!—Success and happiness—Working for one thing and expecting something else—Expect great things of yourself—Self-encouragement—The crime of the "Blues"—Change the thought, change the man—The paralysis of fear—One with the divine—Getting in tune—New way of bringing up children—Training for longevity.

Special Indian Edition Rupee 1-8-0 each

V. KALYANARAM IYER & Co.,

BOOK-SELLERS AND PUBLISHERS, VEPERY, MADRAS.

Printed at the B. N. Press, Mount Road and Edited and Published by Mr. E. Kumariah, B.A., B.L.

வர்த்தமானம்.

ஸீனிமா கமிஷன் விசாரணை:—இந்தியாதேசத்தில் வினிமா படக்காட்சி இருக்கின்ற நிலைமையைப்பற்றி இந்திய சுவன்மெண்டார் சியமித்த ஒரு கமிஷன் விசாரணை செய்து வருகின்றது. பொழுது போக்கிற்காக வினிமாச் சாலைகள் அதிக அவசியமென்று அக் கமிஷனின்முன் பஸ்தம் அப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து வருகின்றனர். ஆனால் மேல்நாட்டிலிருந்து வருகின்ற படங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து நம்நாட்டு இளைஞர் பலர் கெட்டபழக்கம் அடைகின்றார்கள் என்றும்; இங்குக் காட்டுகின்ற படங்களைத் தகுந்த அதிகாரிகள் முன்னதாகப் பரிசோதித்துப் பின்னாகளின் மனதைக் கெடுக்காத படங்களுக்கே அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகின்றது. இவைதவிர, மேல்நாட்டுக் கதைகளைக் காட்டும் படங்களைவிட இந்து தேச புராண சரித்திர சம்பந்தமான படங்களைக் காட்டுவது பயன் உடையதென்றும் பொதுஜனங்கள் இத்தகைய படங்களைப் பார்ப்பதற்குப் பெரிதும் விரும்புகின்றார்கள் என்றும், அதுவல்லாமல் படங்கள் இந்தியாவிலேயே அதிகமாய்ச் செய்யப்பட்டால் அதனால் படம் செய்கின்ற தொழிலொன்று இந்நாட்டில் வளர்ந்து பண லாபம் தருவதாகுமென்றும், சிலர் கமிஷனுக்கு முன்னால் வாக்குமூலம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

மிஸ்.மேயோவின் தாய் இந்தியா:—இந்தப் புத்தகத்தை வெறுக்காதவர் இல்லை. சென்னை Y. M. C. A. விற்கு ஜனரல் ஸெகரட்டரியாயிருக்கும் Mr. D. F. மக் லெலாண்ட் (D. F. McClelland) உள்பட ஆறுபேர் அமெரிக்கர், மிஸ். மேயோவின் புத்தகத்தைக் கண்டித்தும், தம் கண்டனத்திற்கு ஆதாரமாக, மகாத்மகாந்திரவிரகாட்டாகோர் மிஸஸ் கலின்ஸ், இந்திய காஷ்ணல் கிரிஸ்டியன் கவுன்ஸிலின் நிர்வாக சபையார் முதலானவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்தெழுதி ஒரு சிறுபுத்தகம் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். உலகத்திலே உள்ள நன்மைகளை விட்டுத் தீமைகளையே கொண்டாடி அதனைத் திருத்த வருகின்றேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு மிஸ். மேயோவின் மாதிரி விவகரிப்பவர் கதியெல்லாம் இவ்வாறுதான் முடியும். இந்த விஷயத்தில் அமெரிக்கர், மிஸ்.மேயோவின் கருத்திற்கு உடன்படாது அவளைத் திராஸ்கரிப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மேற் சொன்னவாறு இந்தியாவில் வசித்துவருகின்ற அமெரிக்கர்களில் சிலர் கண்டிப்பது ஒருபுறமிருக்க அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க் என்னும் நகரத்திலேயே மிஸ். மேயோ பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தபோது அவளுக்கு முன்னாலேயே அவள் எழுதின புத்தகத்தைத் தீவைத்துச் சனங்கள் கொளுத்திக்கொண்டு இருந்ததாகவும் தெரிய வருகின்றது.

யுனைட் இந்தியா லைப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனி, லிமிடெட்.

(2)

ஷெட் ஆபீஸ் : சென்னை]

[1906-ஹுத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

பாலிஸிஹோல்டர்களுடைய ட்ரஸ்ட்

பண்ட் சுமார் ரூபா 25 லக்ஷம்.

சேர்மன்:—Sir. M. Ct. முத்தய்ய சேட்டியார்.

நிர்ப்பயமானது, பேருதவிசெய்வது:—வட்டிக்கு விட்டிருக்கும் தொகையாவும் பத்திரமாயிருப்பதும், பாலிஸிஹோல்டர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அன்போடு ஒழுங்காகச்செய்து தருவதும் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனிக்கு உள்ள சில முக்கிய அங்கங்கள்.

யுனைட் இந்தியா கம்பனி சென்னையில் இருப்பது. ஆனால் அதன் கீர்த்தி இந்தியா முழுவதும் பரவிப்புகிறது. உயிர் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனிகளில் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனிபானது, "மிகுந்த பலமானதென்றும் பழுதற்றதென்றும் ஒழுங்காயும் மட்டுதிட்டக் கவனத்தோடும் நடத்தப்படுவது" என்றும், இந்த விஷயங்களைச் சீர்தூக்கி அறிபவல்ல போலிஸ் வேறு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர் கருதுகின்றார்.

காலதாமதம் செய்யாமல் சேரவேண்டியதை அவரவர்களுக்குச் செலுத்திவிடுவது: காரியங்களை மிக்கவனத்தோடு நிர்வாகம் செய்வது. தாராளமாயும் சியாயமாயும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற பாலிஸி ரிபர்த்தனைகள்: மிதமான பிரீமிய கட்டணம்: தகுந்த போனஸ்: இவைகளும் இவைபோன்ற வசிகரமான மற்ற குணங்களும் யுனைட் இந்தியா கம்பனியை ஒருவிரதத்திலும் குறைவில்லை என்று ஜனங்கள் கொண்டாடத் தக்க ஒரு உயிர் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பனியாகச் செய்து வைத்து இருக்கின்றன.

முக்கியமாக தென் இந்திய ஜனங்களுக்கு உபயோகம் ஆகும்பொருட்டு ஏற்படுத்தியிருப்பது தென்னிந்தியா முழுவதிலும் இந்த யுனைட் இந்தியா கம்பனி ஒன்றுதான் என்று சொல்லலாம். மிக்க ஒழுங்காகவும் அனுதாபத்தோடும் இங்கே தன் வேலைபைச் செய்து வரவேண்டுமென்று இந்தக் கம்பனி எப்பொழுதும் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றது.

இதைப்பற்றி முழுவதும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமோர்க்குக் கேட்டவுடனே யாவும் தெரியப்படுத்துவோம்.

தபால் பெட்டி 281,
10, மக்ளின் தெரு, சென்னை.

வ்டார் அண்டு கம்பனி
மாணேஜர்கள்.

(1) இண்டஸ்ட்ரியல் & புருடன்ஷியல் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்.

ஸ்தாபனம்]

தலைமை ஆபீஸ் : பம்பாய்.

[1913]

நன்கு மதிக்கப்பெற்று விருத்தியடையும்

இந்திய லைப் ஆபீஸ்.

போர்டு ஆப் டைரக்டர்கள்.

Sir. ஸ்ரீபாய் ஸமாத்ரஸ் K. T. C. I. E. Sir. சிமன்லால் H. ஸெதால் வாட் K. C. I. E.
(சேர்மன்)

Sir. ஹமீதும் சந்து ஸுப்சந்து K. T. வேல்ஜி லக்ஷிமி B. A. L. L. B.

மோடிஸால் C. ஸேதால்வோட், அட்வகேட்
பம்பாய்.

லால்ஜி நாராயணஜி J. B. மில் சொந்தக்காரர்.

கம்பெனியின் முதல் இரண்டு சேர்மன்களும், காலஞ்சென்ற ஸர். பிரோவிலிஷா எம்.
மேத்தா M. A. L. L. D. K. C. I. E. யும் காலஞ்சென்ற ஸுபுஜி புரோச்சா K. T.

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 2,21592.

வசூலிக்கப்படாத மூலதனம் ரூ. 16,25000.

1. பறி முதல் செய்யப்படாத இயற்கையாகவுள்ள உரிமைகள்
 2. பாலிஸிஹோல்டர்களை நேரில் கண்காணிப்பதற்காக அவர்களுக்கு இரண்டு டைரக்டர்கள் தேர்ந்தெடுத்த உரிமை.
 3. குறைந்த அளவு செலவு.
 4. பாத்தகைகளை உடனுக்குடன் பைசல் செய்வது.
- நல்ல கமிஷனில் வேலை செய்ய, எல்லா விடங்களுக்கும் ஏஜண்டுகள் தேவை.
விவரங்களுக்கு எழுதவும்:—

நாராயணி தாஸ் கிர்தர்தாஸ்,

உள்ளூர் மாணேஜர்,

நெ. 10 மக்ளின் தெரு, மதராஸ்.

Dr. Orison Swett Marden's World-Famous Inspirational Books

(3)

TEACH AND TRAIN YOU

To discover what career you are best fitted for; To succeed in your chosen calling; To overcome shyness, timidity, fear, vacillation and lack of confidence; To be healthy, happy and successful.

GETTING ON

CONTENTS:—The Precedent Breaker—No Chance—Your fortune is in yourself—A cheery disposition—How to be popular—Physical vigour and achievement—Burn your bridges behind you—Emergencies, the test of ability—Go into business for yourself—The stimulus of rebuffs—Gentleness versus Bluster—The miracle of polite persistency—Clear grit did it—System in business—The tragedy of carelessness—Put new blood into your business—A vacation as an investment—Time tossers—Diverted by salary—Mere money-making is not success.

RISE IN THE WORLD

CONTENTS:—Wanted a man—Dare—The will and the way—Uses of obstacles—One unwavering aim—Self-help—Clear grit—Rich without money—Opportunities where you are—The might of little things—Nature's little bill—Choosing a vocation—The man with an idea—Decision—The curse of Idleness.

SELF-INVESTMENT

CONTENTS:—If you can talk well—Enjoying what others own—Personality as a success asset—How to be a social success—The miracle of Tact—Ambition—Education by reading—Reading a spur to ambition—The self-improvement habit—The raising of values—Public speaking—Self-reliance.

HE CAN WHO THINKS HE CAN

CONTENTS:—He can who thinks he can—Getting aroused—Education by absorption—Freedom at any cost—What the world owes to dreamers—Responsibility develops power—An over-mastering purpose—Has your vocation your unqualified approval?—Happy, if not, why not?—Sizing up people—What has luck done for you?—Success with a flaw—Getting away from Poverty.

PEACE, POWER AND PLENTY

CONTENTS:—The power of the mind to compel the body—Poverty, a mental disability—The law of opulence—Health-building during sleep—Health through right thinking—Mental chemistry—Imagination and health—How suggestion influences health—Why grow old?—The miracle of self-confidence—Destructive suggestion—Worry, the disease of the age—Fear, the curse of the race—Self-control—Good cheer, God's medicine.

EVERY MAN A KING

CONTENTS:—Steering thought prevents life-wrecks—How mind rules the body—Thought, cause of health and disease—Killing emotions—Mastering our moods—Cheerful thinking—Negative creeds paralyse—Affirmation creates power—Thoughts radiate as influence—How thinking brings success?—Power of self-faith—Building character—Strengthening deficient faculties—The power of imagination—The coming man.

THE SECRET OF ACHIEVEMENT

CONTENTS:—Moral sunshine—"Blessed be drudgery"—Honesty, as Principle and as Policy—Habit the servant, the master—Trifles—Courage—Self-control—The School of Life—Being and Seeming—Decide—Tenacity of purpose—Purity is power.

THE MIRACLE OF RIGHT THOUGHT

CONTENTS:—The divinity of desire!—Success and happiness—Working for one thing and expecting something else—Expect great things of yourself—Self-encouragement—The crime of the "Blues"—Change the thought, change the man—The paralysis of fear—One with the divine—Getting in tune—New way of bringing up children—Training for longevity.

Special Indian Edition Rupee 1-8-0 each

V. KALYANARAM IYER & Co.,

BOOK-SELLERS AND PUBLISHERS, VEPERY, MADRAS.